

[Kyed.]

denne forringede Kornordning med en Smørordning, der i Landbokommissionen blev saa stærkt forringet, at det ikke kan gøres stærkere, hvis der skal være Tale om en Ordning, saa mener jeg, at set under eet maa disse Forslag i Udvalget undergaa betydelige Forbedringer, hvis Venstre skal kunne give Forslagene taget under eet sin Tilslutning. Havde Regeringen fremsat Forslagene uændret og uden Sammenkobling med andre Landbokommissionens Indstilling uvedkommende Forslag, vilde Regeringen have haft Sikkerhed for Forslagenes Gennemførelse. Regeringen har imidlertid ikke ønsket dette. Regeringen har foretrukket at stille sig og dermed alle andre frit i Forhandlingerne om de foreliggende Forslag. Det kan vi fra vor Side selvfølgelig ikke have noget at indvende imod, da det jo er alle bekendt, at vi for vort Vedkommende har ønsket Forslagene i Landbokommissionen affattede i en anden og for Landbrugets Økonomi betydelig bedre Form. Imidlertid er vi fortsat villige til Forhandlinger om en Ordning, der kan medvirke til at forbedre Landbrugets vanskelige økonomiske Stilling, saaledes at Landbruget derved kan bringes paa nogenlunde lige Fod med øvrige Erhverv her i Landet.

Brorsen: Naar man læser den københavnske Dagspresse, hvad vi naturligvis alle, der er her til Stede, gør, vil man lægge Mærke til — og det har været ved i længere Tid —, at der af og til findes en Artikel, underskrevet med Navn, hvori der rettes kraftige Angreb paa Landbruget for hele den Produktionsmetode, vi har været inde paa gennem Aarene, og det munder ud i, næsten som Regel, at den har været fuldkommen forfejlet og i Virkeligheden har bidraget til, at Landbruget stadig og ustandselig har forøget sin Gæld. Den sidste Artikel — ja, der var for Resten to — stammer fra en bekendt Skibsreder her i København, men der har været mange af den Slags, og naar de Artikler kommer frem og vi læser dem, maa vi naturligvis overveje, om der virkelig ligger noget til Grund for en saa haard Anklage, som bliver rettet mod hele det danske Landbrug.

Nu er det givet, at den Orkan, der gaar hen over Landene, og ikke mindst over vort Fædreland, maa bidrage til, at vi paa et eller flere Punkter maaske kommer til at revidere et og andet, at vi kommer til at indse, at i den kommende Tid er der visse Ting, vi maa passe nøjere paa, end Tilfældet hidtil har været. Jeg vil for mit Ved-

kommende ikke lægge Skjul paa, at jeg mener, at med Hensyn til Gældsstiftelsen har vi mulig, naar man tager Landbruget som Helhed, i for høj Grad været Optimister, i for høj Grad stolet paa, at Bedrifterne stadig kunde betale Forrentning af den højere Gæld, men jeg mener dog, at man maa se dybere i Tingene, inden man kommer med de haarde Anklager.

Sagen er jo den, at Landbruget godt kan betragtes som værende en stor Forretning — nu tager jeg Tiden fra Aarhundredskiftet og indtil nu —, en Forretning, hvori der har været Udvikling, hvor der har været Fremdrift og Opgang, kan man sige, paa alle Omraader, i alt Fald indtil Krigen, og det er klart — det kender vi jo alle —, at en Forretning i Fremgang kræver stadig større Kapitaler; Bygningerne skal udvides, nye Maskiner skal købes, Redskaber af forskellig Slags maa anskaffes, og i det hele taget maa der sættes ind overalt, idet f. Eks. ogsaa en Ting som Grundforbedring naturligvis stadig har krævet store Kapitaler, og det har tilsammen bidraget til, at Landbrugets Gæld i meget betydelig Grad er gaaet i Vejret, men vi maa jo ogsaa huske paa for i det hele at være retfærdige, at denne Udvikling foregik i et Tidsrum, da man aldeles ikke kendte en Afspærringspolitik som den, vi nu er inde i. Det er jo Udlandets Afspærringspolitik, der har medført de store Vanskeligheder for vort Erhvervsliv og ikke mindst for Landbruget; hvis man kunde rydde den af Vejen, saa at Landbruget kom til at arbejde paa lige Vilkaar, er der ingen Tvivl om, at det vilde kunne klare sig.

Naar man nu i det hele taget kritiserer den Driftspolitik, Landbruget har anvendt, og siger, at det har produceret i Blinde, vil jeg dog dertil bemærke, at det netop for Tiden er kommet os til gode, at vi har været Storleverandør af Bacon til Storbritannien; derfor har vi den i Sammenligning med andre Nationer store Leverance til det engelske Marked. Det er denne Afspærringspolitik, der nu gaar over Verden, dette, at enhver vil være sig selv nok, som har bidraget til Landbrugets Vanskeligheder.

Derfor fik Landbokommissionen den Opgave efter en dybtgaaende Undersøgelse at komme med Indstilling til Regering og Rigsdag om, hvad der skulde gøres for at faa Landbruget paa ret Køl igen. Man maatte absolut faa det Indtryk ved at høre Statsministerens Udtalelser i Foraaret, inden vi skiltes, at det ogsaa var Regeringens Mening, at der skulde foretages en